

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ВЧИНЕННЯ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА ТА НАСИЛЬСТВА ЗА ОЗНАКОЮ СТАТІ

Згідно із законодавством України особи, які вчинили домашнє насильство та насильство за ознакою статі, несуть адміністративну, кримінальну чи цивільно-правову відповідальність.

Адміністративна відповідальність

Стаття 173-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення «Вчинення домашнього насильства, насильства за ознакою статі, невиконання термінового заборонного припису або неповідомлення про місце свого тимчасового перебування»: вчинення домашнього насильства, насильства за ознакою статі, тобто умисне вчинення будь-яких діянь (дій або бездіяльності) фізичного, психологічного чи економічного характеру (застосування насильства, що не спричинило тілесних ушкоджень, погрози, образи чи переслідування, позбавлення житла, їжі, одягу, іншого майна або коштів, на які потерпілий(-а) має передбачене законом право, тощо), внаслідок чого могла бути чи була заподіяна шкода фізичному або психічному здоров'ю потерпілого(-ої), а так само невиконання термінового заборонного припису особою, стосовно якої він винесений, або неповідомлення уповноваженим підрозділам органів Національної поліції України про місце свого тимчасового перебування в разі його винесення, – тягнуть за собою накладення штрафу від десяти до двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк від тридцяти до сорока годин, або адміністративний арешт на строк до семи діб.

Ті самі дії, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за одне з порушень, передбачених частиною першою цієї статті, – тягнуть за собою накладення штрафу від двадцяти до сорока неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк від сорока до шістдесяти годин, або адміністративний арешт на строк до п'ятнадцяти діб.

Кримінальна відповідальність

Верховною Радою України 06.12.2017 р. прийнято Закон України «Про внесення змін до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України з метою реалізації положень Конвенції Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу з цими явищами». Однією з основних новел даного закону є доповнення Кримінального кодексу України статтею 126 «Домашнє насильство». Законодавець визначає домашнє насильство як умисне систематичне вчинення фізичного, психологічного або економічного насильства щодо теперішнього чи колишнього подружжя або іншої особи, з якою винний(-а) перебуває (перебував/ала) у сімейних або близьких до них відносинах, що не спричинило тяжких наслідків, та передбачає відповідальність у вигляді громадських робіт на строк від ста п'ятдесяти до двохсот сорока годин, або

арешт на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк.

В інтересах потерпілого(-ої) від злочину, пов'язаного з домашнім насильством, одночасно з призначенням покарання, не пов'язаного з позбавленням волі, або звільненням на підставах, передбачених цим Кодексом, від кримінальної відповідальності суд може застосувати до особи, яка вчинила домашнє насильство, один або декілька обмежувальних заходів, відповідно до якого (яких) на засудженого(-у) можуть бути покладені такі обов'язки:

- 1) заборона перебувати в місці спільного проживання з особою, яка постраждала від домашнього насильства;
- 2) обмеження спілкування з дитиною у разі, коли домашнє насильство вчинено стосовно дитини або у її присутності;
- 3) заборона наближатися на визначену відстань до місця, де особа, яка постраждала від домашнього насильства, може постійно чи тимчасово проживати, тимчасово чи систематично перебувати у зв'язку із роботою, навчанням, лікуванням чи з інших причин;
- 4) заборона листування, телефонних переговорів з особою, яка постраждала від домашнього насильства, інших контактів через засоби зв'язку чи електронних комунікацій, як особисто, так і через третіх осіб;
- 5) направлення для проходження програми для кривдників(-иць) або апробаційної програми.

Такі заходи можуть застосовуватися лише до осіб, які на момент вчинення домашнього насильства досягли 18 років.

СПЕЦІАЛЬНІ ЗАХОДИ ВІДПОВІДНО ДО ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЮ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ»

До особи, яка вчинила домашнє насильство, можуть бути застосовані спеціальні заходи щодо протидії домашньому насильству, які не є покаранням, а застосовуються з метою недопущення продовження вчинення домашнього насильства або його повторного вчинення.

Стаття 24 Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» спеціальними заходами щодо протидії домашньому насильству називає наступні:

- 1) терміновий заборонний припис стосовно кривдника(-ці);
- 2) обмежувальний припис стосовно кривдника(-ці);
- 3) взяття на профілактичний облік кривдника(-ці) та проведення з ним(нею) профілактичної роботи;
- 4) направлення кривдника(-ці) на проходження програми для кривдників.

Терміновий заборонний припис стосовно кривдника(-ці) – спеціальний захід протидії домашньому насильству, що вживається уповноваженими підрозділами органів Національної поліції України як реагування на факт домашнього насильства та спрямований на негайне припинення домашнього насильства, усунення небезпеки для життя і здоров'я постраждалих

осіб та недопущення продовження чи повторного вчинення такого насильства (ст. 25 Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству»).

Обмежувальний припис стосовно кривдника(-ці) – встановлений у судовому порядку захід тимчасового обмеження прав чи покладення обов’язків на особу, яка вчинила домашнє насильство, спрямований на забезпечення безпеки постраждалої особи (ст. 26 Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству»).

Профілактичний облік – здійснення уповноваженими підрозділами органів Національної поліції України організаційно-практичних заходів щодо контролю за поведінкою кривдника(-ці) з метою недопущення повторного вчинення домашнього насильства, за дотриманням ним тимчасових обмежень його прав та виконанням обов’язків, покладених на нього у зв’язку із вчиненням домашнього насильства (ст. 27 Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству»).

Програма для кривдника(-ці) – комплекс заходів, що формується за результатами оцінки ризиків та спрямований на зміну насильницької поведінки кривдника(-ці), формування у нього (неї) нової, неагресивної психологічної моделі поведінки у приватних стосунках, відповідального ставлення до своїх вчинків та їх наслідків, зокрема до виховання дітей, на викорінення дискримінаційних уявлень про соціальні ролі та обов’язки жінок і чоловіків (ст. 28 Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству»).